

6

SANTA CATALINA I LA TORRE PICADA

Iniciam l'itinerari al carrer de la Marina, davant el moll comercial, just devora l'Oficina d'Informació Turística i antiga estació del tramvia, un bell exemple del moviment art-déco que va influenciar l'arquitectura de la vall a principi del segle XX.

Des d'aquí seguim en direcció nord, per la vorera dels molls fins a arribar a l'entrada de la base naval, on amb un poc d'atenció, a la dreta, veurem una petita piràmide de vidre que protegeix la pedra de Sant Ramon i, devora, l'escalonada que ens permet arribar al petit oratori que du el nom d'aquest sant i que es troba just damunt.

Continuam pel carrer de Santa Apol·lònia, ja a la barriada de Santa Catalina, sorgida a mitjan segle XIX al voltant del comerç i de la pesca. Després, transitam pel carrer de Mallorca, també en sentit ascendent, fins que, al capdamunt, trobam l'oratori de Santa Catalina, ara reconvertit en Museu de la Mar, de visita obligatòria, i sa Miranda, un balcó espectacular sobre la Mediterrània i els penya-segats.

La tornada cap al port la farem pel carrer de Santa Catalina, on de seguida trobarem un mirador sobre la badia, i que convergeix amb el carrer de la Marina. Passam novament vora l'Oficina d'Informació Turística i la placeta que hi ha al costat,

amb un conjunt d'escultures, i continuam fins que topam amb el passeig d'Antoni Montis.

Remuntam aquesta via fins que, a la primera rotonda, enfilam l'avinguda de l'11 de maig, que sorgeix a l'esquerra i que ens du primer a la plaça dels Reis de Mallorca i, després, al carrer de Bèlgica, on comença una pujada forta.

Situats al primer revolt, deixam la zona urbanitzada i continuam tot dret pel camí de sa Illeta, que ens du entre olivars fins a un collet, on localitzam una barrera amb un botador al costat, pel qual accedim al pla de ses Vinyes. A l'esquerra, veim una pista ampla, que seguim uns metres i l'abandonam per un tirany que sorgeix a l'esquerra.

Més amunt tornam a confluir amb el vial que havíem abandonat i poc després ens desviam a la dreta, en direcció a la torre Picada, construïda a cavall dels segles XVI i XVII per controlar els atacs corsaris. Els voltants ens ofereixen vistes excel·lents de sa Illeta i del puig de Bàlitz a un costat, i del cap Gros i la costa nord a l'altre.

Per tornar al punt de partida, únicament haurem de desfer el camí, que de baixada se'ns farà més curt.

L'ORATORI DE SANTA CATALINA

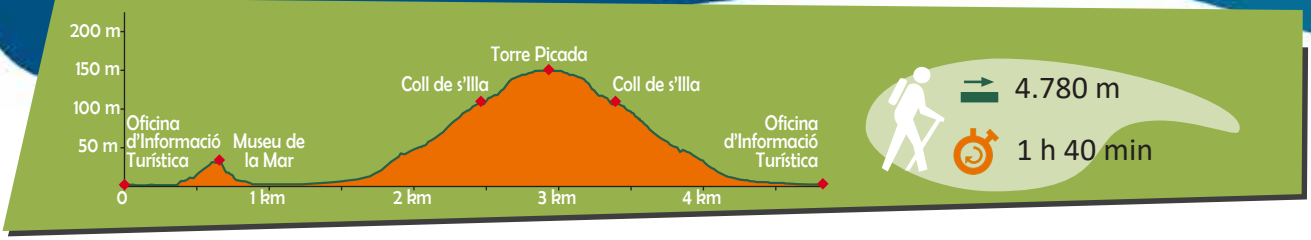

Diu la tradició que sant Ramon de Penyaforç s'embarcà des de la pedra que du el seu nom i viatjà fins a Barcelona sobre la seva capa per esquivar la prohibició del rei Jaume I de fer-ho en barca. La cosa degué ser molt sonada, ja que el 1269 s'aixecà un oratori en el seu honor i en el de santa Catalina màrtir. La iniciativa tengué tant d'èxit que les riqueses que hi deixaven els devots enllepoliren els pirates algerians, que el 1542 cremaren l'oratori, en capturaren els guardians i feren desaparèixer la imatge venerada de la santa. Una desgràcia que no aturà les autoritats, que pocs anys després ordenaren reconstruir l'oratori i el dotaren d'una hostatgeria i d'una torre de defensa.

Tanmateix no hi ha res etern. Anys després arribà la decadència, fins que a final del segle XIX s'hi instal·là una escola pública, que no durà gaire, ja que amb l'esclat de la Guerra Civil l'exèrcit expropià el conjunt i l'utilitzà per a una escola d'armes submarines. La recuperació dels usos civils fou gràcies a l'Ajuntament, que en recobrà la titularitat, i al Consell de Mallorca, que contribuï a restaurar-lo i a convertir-lo en el Museu de la Mar.

→ a sa Figuera
→ a Sóller

Inici / final: carrer de la Marina
Port de Sóller

Distància: 4.780 m

Temps: 1 h 40 min

Dificultat: baixa

**Desnivell acumulat
de pujada:** 174 m

**Desnivell acumulat
de baixada:** 174 m

No apte per: cadira de rodes

6

Santa Catalina i La Torre Picada

ELS LLAÜTS

Si hi ha un element característic de la mar balear és la presència d'aquests vaixells de fusta, que abans navegaven amb vela llatina i amb l'ajut de rem. Avui dia duen motor i els que veim al moll són de petit tonatge i es destinen a l'esbarjo i a la pesca, però en un altre temps n'hi havia de viatgers, que s'utilitzaven per comerciar amb la Península o amb l'estranger i que navegaven sempre que era possible prop de la costa.

Els més grossos podien arribar fins als 20 metres d'eslora (de cap a cap) i tingueren molt a veure amb l'exportació de la taronja als ports francesos, que tanta petjada deixà a la vall. També n'hi havia de costaners, que s'utilitzaven per al comerç en trajectes més curts, entre les illes i els ports de la Península més pròxims.

De la construcció d'aquestes embarcacions, que és tot un art, se n'encarregaven els mestres d'aixa, que als diferents ports constituïen autèntiques nissagues que es transmetien l'ofici de pares a fills i que tenien plantilles pròpies per fer els vaixells.

